

besi, kışkırtıcılığı, gözlerini davetkarca yarı yarıya kapaması), sözdizimi (meleklerin, bedenlerin, dalgaların kendi aralarındaki bağıntılılığı, uzlaşımı) vardı.

Eskil zamanların güzelliğini ve hakikatini anıştıran bir doğuşla doğmuyordu bu tabloda tanrıça; yazı ile resim arasında yapılan her türlü analogiye ve kompozisyon yasalarına sadık kalınadursun, anlambilimsel bir kırılma noktasında yer alıyor; Venüs'ün cinselliği ve şehveti, hümanist kültürün anlam ufkunu yaralıyor, tinselliğe uzanacağı yerde dünyada kalıyordu.

Alexandre Cabanel
Venüs'ün Doğuşu

Tuval üzerine yağlıboya
130x225 cm.

Musée d'Orsay
Paris

1863

Venüs'ün dalgaları ve bedenini yalayan saçları vardı. Duyusal öğelerle, sesbirimlerle ve renklerle duyu ötesi bir anlamı imleyen aktörlerdi hem figürler hem sözler. Cabanel figürü kendine tutsak kılıyor; anlatı bedeni kanatlanıp yükselmi-

nus reclining, the flight of the angels, the twirl of the waves), a semantics (the body movements of Venus which reveal her mood, her physical attraction, her provocation, her half-closed, inviting eyes) and a syntax (the correlation and compromise between the angels, the bodies and the waves).

The goddess was not born in this painting in a birth resembling the beauty and truth of ancient times; while it remained loyal to all manners of analogy and composition rules established between text and painting, it stood at

The Birth Of Venus

Oil on canvas

a semantic breaking point; Venus's sexuality and sensuality injured humanist culture's horizon of meaning, and remained on earth instead of reaching out to spirituality. Venus had waves and locks of hair sweeping her body. With sensual el-